Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

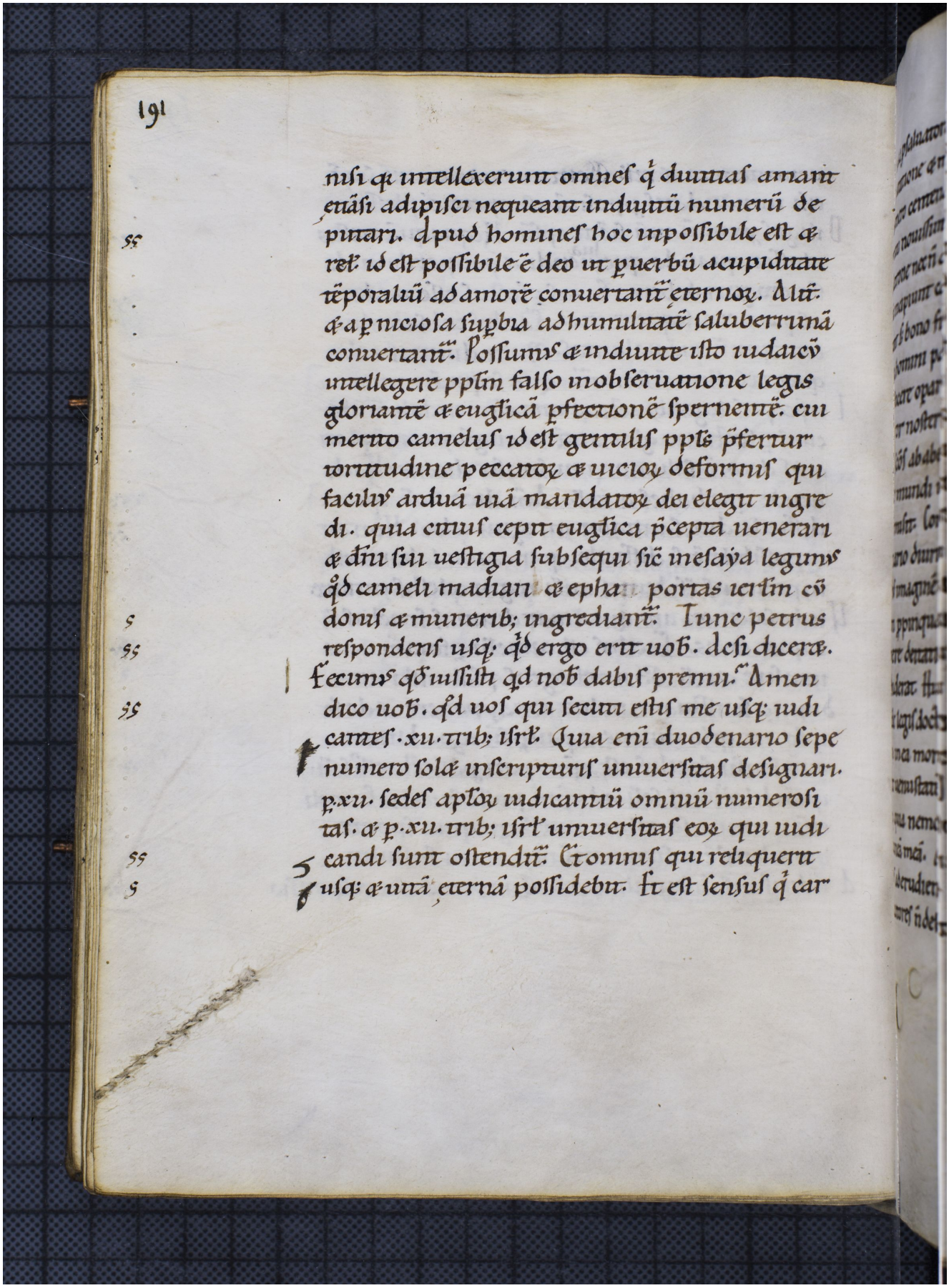

191

nisi q̄ intellexerunt omnes q̄ diuitias amant
etiāsi adipisci nequeant induitū numerū de
putari. d̄ quod homines hoc impossibile est ꝫ
rel' id est possibile ē deo ut p̄uerbū acupiduate
tēporaliū ad amorē conuertant eternoꝝ. Alū.
ꝫ a p̄nicioſa ſuꝑbia ad humilitatē ſaluberrimā
conuertant. Possumꝰ ꝫ induute isto iudaicū
intellegere pplm falso in obseruatione legis
gloriantē ꝫ euglicā pfectionē sperneutē. cui
merito camelus id est gentilis ppls p̄fertur
torpitudine peccatoꝝ ꝫ uicioꝝ deformis qui
facilius arduā uiā mandatoꝝ dei elegit ingre
di. quia etiuus cepit euglica p̄cepta uenerari
ꝫ dñi sui uestigia subsequi sic mesaya legumꝰ
q̄d camelꝰ madian ꝫ epha portas ierlin cū
donis ꝫ muneribꝫ ingrediant. Tunc petrus
respondens usq; q̄d ergo erit uob. desi dicerē.
Fecimꝰ q̄d iussisti q̄d nob dabis premiū. Amen
dico uob. q̄d uos qui secuti estis me usq; iudi
cantes .xii. tribꝫ isrl' Quia enī duodenario sepe
numero solē inscripturis uniuersitas designari.
p̄ .xii. sedes aplōꝝ iudicantiū omniū numerosi
tas. ꝫ p̄ .xii. tribꝫ isrl' uniuersitas eoꝝ qui iudi
candi sunt ostenditur. Omnis qui reliquerit
usq; ꝫ uitā eternā possidebit. Et est sensus q̄ car